

Епископ Методије богослужио у андријевичком Саборном храму

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је 3. априла 2022. године, у четврту недјељу Часног поста – Средопосну, посвећену Светом Јовану Лествичнику, свету архиерејску Литургију у цркви Светог архангела Михаила у Андријевици.

Саслуживали су: протојереј-ставрофор Боро Врховац, парох андријевички, протојереј-ставрофор Дарко Пејић, архијерејски намесник бјелопољски, и јереј Миленко Ралевић, парох трепачки, уз молитвено учешће вјерног народа.

Сабранима се јеванђељском проповеди обратио епископ Методије, тумачећи речи из прочитаног светог Јеванђеља, које говори о детету, које је мучио дух, и оцу његовом, који коленопреклоно моли Господа за оздрављење.

„Дохвативши ноге Исусове кумио је и молио да се син његов исцели. Пита Исус њега од кад се то дешава, а овај одговара да га од детињства демон ломи, баца у ватру и воду, и каже: Па, ако можеш, помози, смилуј се на нас. На то његово родитељско – ако можеш, Господ одговара својим ако можеш и каже му: Па, ако можеш ти веровати, онда је све могуће оное који верује. Тиме нам Христос открива велику тајну да помоћ, исцељење Божје и наклоност Божја не зависи и није никад једнострани акт, оно зависи од вјере онога који иште. Чим је родитељ схватио, јер је видео маловјерје којих је Господ разобличио њега и ученике своје, зато је рекао: Докле ћу с вама бити, дакле, кад је видео да то зависи од његове вере, а схвативши да је његова вера мала, да он, у ствари, и сумња, него је дошао у очајању, да макар и то покуша, схвативши да то највише од његове вјере зависи, а схвативши да Бог, Који исцељује немоћи и Који је свемогућ, може исцијелити његов недостатак вере, он каже: Господе, помози моме невјерју, ево, вјерујем, али помози мом неверу“, беседио је Владика.

„И дешава се чудо. Никад то није само с једне стране, да Господ искорачује према нама ако ми не кренемо према Њему, не остављамо Му простора да Он делује. И, кад су Га питали Његови ученици зашто они нијесу могли исцијелити Он каже: Овај се род изгони само молитвом и постом. То значи, не само постом као смиревањем тела, него и молитвом – смиревањем мисли, помисли, жеља. Једнако је битно, као смирити тијело и не огрезнути у телесним страстима и уживањима, толико и још је битније да човјек душевне страсти искорјени из срца свога, јер ће Господ само у спремном, чистом простору људског срца доћи, настанити се и чинити чудеса. То је порука коју Христос, овим јевађељским одломком, упућује свима нама од времена кад је Он проповедао до данашњег дана. И нама овдје који смо се сабрали, па до краја света и вијека. Ако не исцелимо своје унутрашње, душевне слабости, мржњу, сплеткарење, гњев, оговарање онда нећемо оставити простора Богу да дјелује. А вера није само моћ да исцељује наше недуге, него она треба, пре свега, да буде спремност да идемо онамо куда Господ жели да идемо, куда нас Он позива. Онда ће се десити највећа чудеса“.

„Да нас Господ помилује, и оснажи и укријепи да и ми имамо вере и да схватимо да увијек морамо оставити простора за Његово деловање, а кад ми кренемо једним кораком према Њему, Он ће нам кренути у сусрет и десиће се чудо“, закључио је Епископ будимљанско-никшићки г. Методије.

премали постом,
ешћу.

spc.rs